

det kgl. Assistenshus. Der har været en hel Del Besvigelser, og man har været i Lag med at undrense paa forskellig Maade. Under den Undersøgelse, Assistenshuset har været Genstand for, har der vist sig at være Trang til Modernisering af Driftsforholdene paa forskellig Maade, og denne Modernisering er da foretaget. Der har fundet nogen Reduktion Sted af Personalet, idet det viste sig, at der var forskelligt overflødigst Personale. Paa den anden Side vil den foreslaaede Omordning have til Følge, at adskillige Lønninger, der er temmelig lave, bliver forhøjet. Dette gælder forskellige Tjenestemænd, særlig Taksatorerne, idet man er gaaet ud fra, at det er af største Betydning for denne Institution at have dygtige og erfarne Taksatorer. Merudgiften ved disse Lønforhøjelser opvejes dog rigeligt af de Besparelser, der indtræder, fordi man har indskrænket Personalet, og Forslaget, som det foreligger her, betyder derfor en Besparelse for Assistenshuset til Lønninger paa ca. 20 000 Kr. aarlig. De Forandringer i Lønningerne, der er foreslaaet, har været forelagt Statens Lønningsraad og er enstemmigt godkendt af dette.

Den hidtidige Assistenshusforvalter vil efter Forslaget komme til at hedde Direktør. Det er kun en Navneforandring, som man har indført i Lighed med, hvad der er indført ved lignende Institutioner, f. Eks. for Møntvæsenets Vedkommende, idet den øverste Leder af Møntvæsenet nu hedder Møntdirektør, medens han tidligere havde et andet Navn. Den højtærede Finansminister sagde ved Lovens Forelæggelse, at det kun var en Navneforandring, og at der ikke fulgte nogen Lønforbedring med. Det er nu ikke altid sagt, at der ikke følger nogen forøget Udgift med en saadan Navneforandring. Lønningsudvalget har i Tidens Løb set adskillige Eksempler paa, at man først har søgt at faa en Navneforandring for derved at faa en finere Betegnelse for vedkommende Tjenestemand, og naar man først har faaet den, er man mange Gange bagefter kommet og har forlangt højere Løn, fordi han er blevet noget mere, end han havde været tidligere. Ikke desto mindre mener jeg, man kan gaa med til denne Navneforandring, idet det er blevet almindelig Sprogbrug, kan man vel sige, at den øverste Leder af en saadan Institution benævnes Direktør, og i sidste Instans har Rigsdagen jo ogsaa i sin Haand, hvor langt man vil gaa med Lønninger.

De foreslaaede Lønninger træder efter Forslaget i Kraft allerede den 1. Oktober 1924. Det vil altsaa sige, at Forslaget faar

tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober i Aar. Jeg mener ogsaa, man vil kunne gaa ind paa den Bestemmelse. Man har fra først af ment, at det vilde være muligt at faa Lovforslaget gennemført meget hurtigt, saaledes at Loven kunde træde i Kraft den 1. Oktober, og da der nu en Gang er givet et Slags Løfte til Tjenestemændene om disse Lønforhøjelser til 1. Oktober, mener jeg ikke, man bør gaa derimod.

Jeg mener, at det vil være bedst, om denne lille Lov bliver gennemført hurtigst muligt, ikke alene fordi man har afgivet Løfte om disse Lønforhøjelser for enkelte Tjenestemænds Vedkommende, men ogsaa fordi Assistenshuset efter al den Ravage, der har været i denne Institution, i høj Grad trænger til at komme ind under rolige Forhold. Derfor anbefaler jeg Lovforslaget til saa hurtig Gang som paa nogen Maade muligt gennem den høje Rigsdag. Hvis man ønsker en Udvalgsbehandling, skal mit Parti naturligvis ikke modsætte sig det, men jeg mener i øvrigt, at dette lille Lovforslag er saa gennemdrøftet i Forvejen dels af Administrationen, dels af Lønningsraadet, at vi for en Gangs Skyld kunde lade det gaa igennem Rigsdagen uden Udvalgsbehandling.

Søren Svendsen: Det hænder jo ikke saa sjældent, at der fremkommer Ønsker om Forandring af Tjenestemandsløvens Bestemmelser angaaende Lønninger, men Rigsdagen har hidtil været varsom med at gaa ind paa partielle Ændringer af Lønningsbestemmelserne. Jeg mener heller ikke, man skal gaa dertil, uden at der foreligger vægtige Grunde derfor, men det mener jeg er Tilfældet i den Sag, vi her behandler. Jeg kan i øvrigt henholde mig til de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, og skal ikke gentage, hvad han har sagt.

Vi kender jo alle de ulykkelige Forhold, der har gjort sig gældende med Hensyn til Assistenshusets Ledelse, og som bevirkede, at 7 Tjenestemænd blev suspenderet, og ingen af dem vil komme tilbage. Samtidig dermed blev der optaget fra Styrelsens Side den Tanke, at naar der skulde ansættes en Del nye Tjenestemænd, skulde hele Ordningen af deres Arbejde forandres, og dette er resulteret i det Lovforslag, som her foreligger.

Det er ikke vidtgaaaende Ændringer, Lovforslaget indfører. Naar det fremtræder med mange Paragraffer, er det kun en Følge af, at naar der sker enkelte Ændringer et Sted, giver det Resultater ogsaa